

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6718/2558

บริษัทบริหารสินทรัพย์ กรุงศรีอยุธยา จำกัด(มหาชน) บริษัทบริหารสินทรัพย์ กรุงศรีอยุธยา จำกัดเจ้าหน้าที่นายสุกิจ
ไชยสารจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 207, ป.วิ.พ. มาตรา 208, ป.วิ.พ. มาตรา 147, ป.วิ.พ. มาตรา 79, ป.พ.พ. มาตรา 193/32, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 96, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 104, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 94, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 107, ป.วิ.พ. มาตรา 199 จัดว่า

ย่อ / หลักกฎหมาย

หนี้ตามคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ 1958/2539 ของศาลแพ่งที่เจ้าหนี้ยื่นมาขอรับชำระหนี้ ศาลแพ่งมีคำพิพากษาวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2539 และเป็นคดีที่ลูกหนี้ (จำเลย) อาจขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้เนื่องจากลูกหนี้ขาดนัดพิจารณาและศาลมีคำพิพากษาให้แพคดีในประเด็นที่พิพาทตาม ป.วิ.พ. มาตรา 207 (เดิม) คดีย่อมถึงที่สุดเมื่อระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน ป.วิ.พ. มาตรา 208 วรรคแรก (เดิม) ซึ่งเป็นระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้สิ้นสุดลง ทั้งนี้ เป็นไปตาม ป.วิ.พ. มาตรา 147 วรรคสอง พนักงานเดินหมายนำคำบังคับไปส่งให้แก่ลูกหนี้โดยวิธีปิดคำบังคับเมื่อวันที่ 23 เมษายน 2539 ตามคำสั่งของศาลชั้นต้น การส่งคำบังคับมีผลใช้ได้เมื่อกำหนดเวลา 15 วัน ได้ล่วงพ้นไปแล้วตาม ป.วิ.พ. มาตรา 79 วรรคสอง คำบังคับที่ส่งให้แก่ลูกหนี้จึงมีผลในวันที่ 9 พฤษภาคม 2539 ลูกหนี้อาจยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้ภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่การส่งคำบังคับมีผล กำหนดระยะเวลา 6 เดือน ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 208 วรรคแรก ตอนท้าย (เดิม) จะนำมาใช้บังคับก็ต่อเมื่อมีพฤติการณ์นอกเหนือไม่อาจบังคับได้อันเป็นผลให้ลูกหนี้ไม่อาจยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ได้ภายในกำหนด 15 วันซึ่งตามคำฟ้องและอุทธรณ์ของเจ้าหนี้ไม่ได้กล่าวอ้างข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้เมื่อข้อเท็จจริงคดีนี้ถือได้ว่าลูกหนี้ทราบคำบังคับหลังจากล่วงพ้นกำหนดไปแล้ว 15 วัน นับแต่วันที่การส่งคำบังคับมีผล ซึ่งครบกำหนดในวันที่ 23 พฤษภาคม 2539 คดีจึงถึงที่สุดนับแต่วันถัดจากวันดังกล่าว หนี้ของเจ้าหนี้เป็นสิทธิเรียกร้องที่เกิดขึ้นโดยคำพิพากษาของศาลที่ถึงที่สุด มีกำหนดอายุความสิบปี ตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/32 เจ้าหนี้ยื่นนำหนี้ดังกล่าวมาฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลายเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2551 และยื่นคำขอรับชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2551 พันกำหนดอายุความสิบปีแล้ว อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษาของศาลแพ่งในคดีหมายเลขแดงที่ 1958/2539 เจ้าหนี้ได้นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดทรัพย์จำนองของลูกหนี้ห้องชุดเลขที่ 722/74 เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2540 และต่อมาเจ้าหนี้ได้รับโอนสิทธิเรียกร้องและหลักประกันดังกล่าวมาจากเจ้าหนี้เดิม เช่นนี้ สิทธิของเจ้าหนี้ในฐานะเจ้าหนี้มีประกันที่จะได้รับชำระหนี้ก่อนในจำนวนเงินสุทธิที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์จำนองที่มีการดำเนินการบังคับคดีแล้วย่อมได้รับการคุ้มครอง โดยเจ้าหนี้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ภายในวงเงินจำนองพร้อมดอกเบี้ยจนถึงวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ส่วนหากว่าขายทอดตลาดทรัพย์จำนองแล้วได้เงินสุทธิน้อยกว่าจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ ในกรณีเจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้เมื่อพ้นกำหนดอายุความตามที่กฎหมายกำหนด จึงไม่มีสิทธิได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินอื่นของลูกหนี้อีกสำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ (จำเลย) เด็ดขาดเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2551 เจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในมูลหนี้ตามคำพิพากษาเป็นเงิน 2,581,701.03 บาท จากกองทรัพย์สินของลูกหนี้ ในฐานะเจ้าหนี้มีประกันตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 96 (3) เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นัดตรวจคำขอรับชำระหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 104 แล้ว ไม่มีผู้ใดโต้แย้งคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบสวนแล้วทำความเห็นว่า หนี้ที่เจ้าหนี้นำมาขอรับชำระหนี้เป็นหนี้ตามคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ 1958/2539 ของศาลแพ่ง ซึ่งมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2539 เจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้วันที่ 8 กันยายน 2551 เป็นเวลาเกินกว่าสิบปี สิทธิเรียกร้องในหนี้ดังกล่าวขาดอายุความ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/32 ต้องห้ามมิให้ขอรับชำระหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 94 เห็นควรให้ยกคำขอรับชำระหนี้เสียทั้งสิ้นตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 107 (1) แต่ไม่ตัดสิทธิเจ้าหนี้ที่จะบังคับคดีแก่ทรัพย์ที่ยึดไว้ในคดีของศาลแพ่ง ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ยกคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้ตามความเห็นของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของเจ้าหนี้มีว่า หนี้ที่เจ้าหนี้นำมาขอรับชำระหนี้ขาดอายุความหรือไม่ ที่เจ้าหนี้อุทธรณ์ว่า หนี้ที่เจ้าหนี้นำมาขอรับชำระหนี้เป็นหนี้ตามคำพิพากษาที่จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การและขาดนัดพิจารณา จำเลยอาจขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้ภายใน 6 เดือน นับแต่วันยึดทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 199 จัตวา (ที่ถูกมาตรา 208 วรรคแรก (เดิม)) เจ้าพนักงานบังคับคดียึดทรัพย์ของจำเลยวันที่ 1 สิงหาคม 2540 จำเลยอาจยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้ภายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2541 จำเลยไม่ขอให้พิจารณาคดีใหม่ คดีจึงถึงที่สุดวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2541 ตามมาตรา 147 วรรคสอง เจ้าหนี้นำหนี้ดังกล่าวมาฟ้องจำเลยเป็นคดีล้มละลายวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2551 ยังอยู่ภายในระยะเวลาบังคับคดี 10 ปี นั้น เห็นว่า หนี้ตามคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ 1958/2539 ของศาลแพ่งที่เจ้าหนี้นำมาขอรับชำระหนี้ ศาลแพ่งมีคำพิพากษาวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2539 และเป็นคดีที่ลูกหนี้ (จำเลย) อาจขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้เนื่องจากลูกหนี้ขาดนัดพิจารณาและศาลมีคำพิพากษาให้แพคดีในประเด็นที่พิพาทตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 207 (เดิม) คดีย่อมถึงที่สุดเมื่อระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 208 วรรคแรก (เดิม) ซึ่งเป็นระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้สิ้นสุดลง ทั้งนี้ เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 147 วรรคสอง ข้อเท็จจริงในสำนวนคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ความว่า พนักงานเดินหมายนำคำบังคับไปส่งให้แก่ลูกหนี้โดยวิธีปิดคำบังคับเมื่อวันที่ 23 เมษายน 2539 ตามคำสั่งของศาลชั้นต้น การส่งคำบังคับมีผลใช้ได้เมื่อกำหนดเวลา 15 วัน ได้ล่วงพ้นไปแล้วตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 79 วรรคสอง คำบังคับที่ส่งให้แก่ลูกหนี้จึงมีผลในวันที่ 9 พฤษภาคม 2539 ลูกหนี้อาจยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้ภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่การส่งคำบังคับมีผล ส่วนที่เจ้าหนี้อุทธรณ์ว่า จำเลยอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้ภายใน 6 เดือน นับแต่วันยึดทรัพย์นั้น กำหนดระยะเวลา 6 เดือนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 208 วรรคแรก ตอนท้าย (เดิม) จะนำมาใช้บังคับก็ต่อเมื่อมีพฤติการณ์นอกเหนือไม่อาจบังคับได้อันเป็นผลให้ลูกหนี้ไม่อาจยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ได้ภายในกำหนด 15 วัน ซึ่งตามคำฟ้องและอุทธรณ์ของเจ้าหนี้ไม่ได้กล่าวอ้างข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้เมื่อข้อเท็จจริงคดีนี้ถือได้ว่าลูกหนี้ทราบคำบังคับหลังจาก

ล่วงพ้นกำหนดไปแล้ว 15 วันนับแต่วันที่การส่งคำบังคับมีผล ซึ่งครบกำหนดในวันที่ 23 พฤษภาคม 2539 คดีจึงถึงที่สุดนับแต่วันถัดจากวันดังกล่าว หนี้ของเจ้าหนี้เป็นสิทธิเรียกร้องที่เกิดขึ้นโดย คำพิพากษาของศาลที่ถึงที่สุด มีกำหนดอายุความสิบปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/32 เจ้าหนี้นำหนี้ดังกล่าวมาฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลายเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2551 และ ยื่นคำขอรับชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2551 พ้นกำหนดอายุความ สิบปีแล้ว อย่างไรก็ตามคดีนี้ข้อเท็จจริงฟังได้แล้วว่า ภายหลังจากลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ตาม คำพิพากษาของศาลแพ่งในคดีหมายเลขแดงที่ 1958/2539 เจ้าหนี้ได้นำเจ้าพนักงานบังคับคดี ยึดทรัพย์จำนองของลูกหนี้ ห้องชุดเลขที่ 722/74 อาคารชุดรัชดา เทอเรส คอนโดมิเนียม แขวงลาดยาว เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2540 และต่อมาเจ้าหนี้ได้รับโอน สิทธิเรียกร้องและหลักประกันดังกล่าวมาจากเจ้าหนี้เดิม เช่นนี้ สิทธิของเจ้าหนี้ในฐานะ เจ้าหนี้มีประกันที่จะได้รับชำระหนี้ก่อนในจำนวนเงินสุทธิที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์จำนอง ที่มีการดำเนินการบังคับคดีแล้วย่อมได้รับการคุ้มครอง โดยเจ้าหนี้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ภายใน วงเงินจำนองพร้อมดอกเบี้ยจนถึงวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ส่วนหาว่าขายทอดตลาด ทรัพย์จำนองแล้วได้เงินสุทธิน้อยกว่าจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ ในกรณีเจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้เมื่อ พ้นกำหนดอายุความตามที่กฎหมายกำหนด จึงไม่มีสิทธิได้รับชำระหนี้จากทรัพย์อื่นของลูกหนี้ อีกสำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่ ที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้ทั้งสิ้น มานั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา อุทธรณ์ของเจ้าหนี้ฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ เจ้าหนี้มีสิทธิได้รับชำระหนี้จากการขายทอดตลาดทรัพย์หลักประกันห้องชุดเลขที่ 722/74 อาคารชุดรัชดา เทอเรส คอนโดมิเนียม แขวงลาดยาว เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่บนที่ดิน โฉนดเลขที่ 30776, 46311 ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน กรุงเทพมหานคร ก่อนเจ้าหนี้ยื่นภายใน วงเงิน 862,930.11 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 18 ต่อปี ของต้นเงิน 750,000 บาท นับแต่ วันที่ 30 พฤศจิกายน 2538 จนถึงวันที่ 9 มิถุนายน 2551 แต่รวมแล้วต้องไม่เกินจำนวน 2,581,701.03 บาท ตามที่เจ้าหนี้ขอรับชำระหนี้มา นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำสั่งของ ศาลล้มละลายกลาง ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้เป็นพับ

องค์คณะ

สุทัศน์ ศิริมหาพฤกษ์ · ทศนีย์ จันสัจญชัย ธรรมเกณฑ์ · ชัยยุทธ ศรีจ่านงค์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6718/2558>